

Afstemning over Paragraphen. Dette Forslag ønsker jeg i dette Dieblis ikke at motivere, fordi jeg efter Udtalelserne under forrige Behandling maa vente, at den høitærede Justitsminister vil andrage paa, at hele § 79 bibeholdes, og det altsaa tilkommer ham først at motivere sin Forbring paa denne Bibeholdelse og gjøre gjældende, hvad han har at sige for hele Paragraphen; først derefter kan jeg have Anledning til at udtale — hvad jeg formoder, forholder sig saaledes — at jeg kan anerkjende Ministerens Forsvar for en Deel af Paragraphen. Jeg troer, at hans almindelige Forsvar maa komme spændt mit betingede og indskrænkede.

Justitsministeren: Forsvaret for Paragraphen turde allerede indeholdes i Motiverne til Lovudkastet, hvor Commissionen, efter min Mening, har anført saa fuldgylbige Grunde for dens Optagelse, at der Intet videre er der til at sige; derimod skulde man snarere vente at høre Grunde for at lade den udgaae. (Ri eg er: De ere anførte!). Det blev antydet ved Sagens forrige Behandling, at man betragtede det som en vigtig Grundfætning, der her burde følges, ikke at udbide Gebetet af det Strafbare; men det gjør man heller ikke ved at beholde denne Paragraph, thi i det Mindste dens væsentligste Deel statuerer ikke Noget, der ikke allerede nu er strafbart. Jeg troer ogsaa, at Udvalget har anerkjendt dette ved deelsvis at htre om Paragraphen, at den ikke behøvedes, idet den tilbeels saibt ind under Reglerne om Attentat og Forsøg. Jeg tillod mig under første Behandling at udtale, at der var to Paragrapher, nemlig §§ 79 og 92, som Regjeringen i høi Grad maatte ønske at fastholde, men at den derimod ikke vilde modsætte sig de øvrige Endringsforslag af Udvalget, ikke engang Omflytningen af de Capitler, som før Dieblisset ere under Dmtale. Et vist Betingelses- og Forbindelsesforhold eksisterer nemlig mellem Opfattelsen af disse to Paragrapher og Omordningen af Capitlerne om Stats- og Majestætsforbrydelser; med hvad dertil hører, og denne Omflytning er derfor i og for sig overordentlig lidet ønskelig. Jeg skulde imidlertid have foretrukket ikke at bevære denne Sag, hvis ikke Endringsfor-

slag havde foreligget fra et æret Medlem (Madvig); der dog ikke væsentligt bøder paa den Side af Sagen, fra hvilken Forandringen er forekommen i Regjeringen mindre ønskelig. Da Sagen altsaa paany er bragt paa Bane, skal jeg udtale det Tusse, at de Endringsforslag, der sigte til en Omflytning af de Capitler, der angaae Stats- og Majestætsforbrydelser, maatte blive tagne tilbage, saavel af det ærede Udvalg som af den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig), og jeg støtter mit Haab om, at dette vil skee, paa den Betragtning, at det ikke ringe Grad vilde lette en Overenskomst med Regjeringen angaaende § 92, og ved eet eller andet vel ogsaa angaaende § 79; thi hvad den væsentligste Deel af den sidste Paragraph angaar, maa jeg paa Regjeringens Vegne erklære, at den ubetinget fastholder den, og at Udelukkelsen deraf vil sætte Regjeringen i den Nødvendighed ikke at kunne fremme Sagen videre. (Ri eg er: Maa jeg bede om Ordet!). Efterat en saadan Paragraph er bleven optagen i Udkastet, vil dens Udeladelse være dobbelt betænkelig; navnlig naar hensees til den Maade, hvorpaa man vistnok med Føie, i § 1 har begrænset Begrebet om analog Anvendelse af Straffeloven, imod hvilken Anstuelse der iøvrigt Intet kan være at invende, undtagen netop fra den Side, jeg her har berørt.

Krieger: I Overensstemmelse med hvad jeg ved denne Lovs første Behandling htrede, efterat den ærede Justitsminister i største Rørlighed havde udtalt sig om Udvalgets Indstillinger, har det Spørgsmaal, som dengang af ham særligt blev fremhævet, været Gjenstand for en Overveelse i Udvalget. Forfaavidt den ærede Justitsminister nu allerede i dette Dieblis syntes at antyde en endelig Mening om, hvorvidt denne Sag kunde opnaae Hans Majestæts Sanction eller ikke — Ordene vare mig ikke ganske klare; saa skal jeg aldeles ikke følge hans Exempel. Jeg vil ikke nærmere gaae ind paa Betragtninger af denne Art paa nærværende Standpunkt, da vi endnu ikke vide, hvorledes Lovforslagets enkelte Paragrapher ville blive affattede i nærværende Thing, og endnu mindre, hvorvidt det vil blive vedtaget i det